

lig ikke første Gang, saadanne ere fremkomne, isfor kunde jeg paaberaabe mig en Udtalelse fra Grossererersocietetet, Kjøbenhavns Handelsstands officielle Repræsentation, til Bedste for Skibsafgiftens Ophævelse, og iaar kan jeg paaberaabe mig en Manifestation, som gif betydelig videre end til Skibsafgiftens Ophævelse, nemlig til en gennemgaaende Toldrevision i Forbindelse med Skibsafgiftens Ophævelse. Jeg haaber, som sagt, at det tredje Moment ogsaa vil komme til, men saa vil rimeligvis den høitærede Minister sige: Ja, dette er ikke endnu nogen Udtalelse fra hele Danmark, og derfor vil jeg ikke tillægge den nogen Betydning. Som sagt, det maa den høitærede Minister afgjøre med sine kjøbenhavnske Venner. Naar den høitærede Minister ikke mente, at den Omstændighed, at Rusland har forhyet Tolden paa en Række Artiller med 10 pCt., burde tillægges nogen Betydning, er det jo ganske i Overensstemmelse med, at den høitærede Minister heller ikke vilde tillægge den nye tydske Toldlov nogen Betydning. Men jeg vil dog fremhæve for Alle dem, der tillagde den nye tydske Toldlovgivning nogen Betydning, at det er en Selvsølge, at, naar den tydske Toldlov har maattet bevirke, at Rusland for de Bærers Bedkommende, som det hidtil har udført til Lybfland, maa søge andre Veie, og at dette har fremkaldt en Omsætning, som maa gaa gjennem vore Forvande, maa dette Moment faae en forøget Betydning, naar ogsaa en væsentlig Del af den russiske Indsørsel maa søge andre Veie. Det er naabnbart, men det er en Selvsølge, at, har det Første ikke nogen Betydning eller kun en underordnet Betydning, faar ogsaa det Andet kun en underordnet Betydning. Jeg tror, at i saa Henseende staar den høitærede Minister saa temmelig ene, endogsaa mellem sine egne Venner. Den sibiriske Handel tillagde jeg kun indirekte Betydning i det Hele taget for Handelsomsætningen med Rusland. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) deri, at Skibsafgiften ingenlunde er den eneste af de Afgifter og Byrder, som nu tynge paa Skibsfarten, der trænger til en Reform, og for særlig at dvæle ved det Moment, jeg nu sidst omtalte, vil jeg sige, at heller ikke ved at hæve Skibsafgiften gjøre vi tilstrækkeligt for at lette Ruslands Omsætning Veien til os og til vore Havne med vore Skibe. Det gjøre vi ingenlunde tilstrækkeligt for, og jeg vil fremhæve, hvad jeg ogsaa har ytret forrige Gang, at vi bør have Diet fæstet paa at tilvejebringe Frilagre og Fripladser i langt større Udstrækning end de nuværende indskrænkede Frilagre, der jo kun ere beregnede paa vore indenlandske sneværede Forhold. Disse Momenter, som det ærede Medlem fremhævede, skal jeg dog ikke komme dybt ind paa, jeg takker ham kun for det Moment, som han særlig fremhævede, og som jeg ogsaa kunde have fremhævet forrige Gang, da det ogsaa maa

bibrage til at gjøre denne Afgifts Uretfærdighed og Urigtighed indlysende, og det er den Forandring i Skibsmaalingen, der har fundet Steb, hvorved Tonsdrægtigheden er bleven forøget ikke saa ganske lidt ad administrativt Veie. De Betragtninger, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zuel) fremsatte, ere ingenlunde nye, men jeg tror, at det ærede Medlem noget overvurderede Danmarks Evne til at stille sig saaledes lige overfor fremmede Magter efter de bestaaende Traktater. Dette Punkt blev udførlig drøftet forrige Gang, og jeg skal opsætte Drøftelsen deraf, indtil vi se Forslag fra det ærede Medlem derom.

Finansministeren (Strup): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) har ønsket at vide, hvad jeg forstod ved et Normalbudget. Jeg troede egentlig ikke, at den Maade, hvorpaa jeg brugte Udtrykket under Forhandlingerne, berettigede til den Antagelse, at jeg vilde have den Forstaaelse lagt deri, at det var en ganske bestemt Kreds af Udgifter, som jeg vilde se inddragne derunder, og langt mindre endnu den Forstaaelse, at jeg skulde mene, at man nogen sinde kom til et Normalbudget, som vilde have absolut Gyldighed. Jeg tror vistnok, at jeg dengang brugte det Udtryk: Det, man kunde kalde et Normalbudget. Jeg har ikke efterset det i Tidenden, men det staar for mig, som om jeg brugte dette Udtryk. Smidertid skal jeg meget gjerne gaa ind paa det ærede Medlems Kante og søge at besvare det ærede Medlems Spørgsmaal. Jeg skal da udtale, at jeg ikke vil kunne anse Statens Budget for at være Noget, der nærmer sig til et Normalbudget, saalænge ikke de to store Spørgsmaal ere ordnede, som det ærede Medlem selv angav, Nætsreformen med dens Millioner og Lønningsforbedringen med dens Hundrebetusinder. Jeg tror, at det ærede Medlem vilde kunne være gaaet videre. Jeg vil derhos ialtsald meget gjerne gaa videre, jeg vil nødig anse Rækken af store og betydelige Reforme, der koste store Statsmidler, for afsluttet, forinden vi ogsaa have faaet vedtaget en anden Ordning af vort Almuestolevæsen. Ogsaa dette vil koste meget betydeligt, dersom det ellers skal gennemføres nogenlunde i Rigthed med, hvad der er foreslaaet af Regjeringen og vedtaget af Landstinget. Jeg tror ikke, at jeg behøver at gaa videre, thi blot Gjenemførelsen af disse tre betydelige og meget kostbare Reforme vil utvivlsomt endog med den bedste Villie til at fremstynde Arbeidet fra Rigsdagens og Regjeringens Side kræve en ikke ubetydelig Tid, saa at det ialtsald ikke forekommer mig, at vi staa meget nær ved det Tidspunkt, da vi med Rette kunne sige, at Statens Indtægter ere større, end det er nødvendigt til at fyldestgjøre Statens virkelige Behov, ikke blot, hvad der er udtrykt i de bestaaende Love, men ogsaa det,